

ANLAM

ARAMA

Hazal Yılmaz

© KARAKARGA YAYINLARI 136

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

ANLAM ARAMA

Hazal Yılmaz

Genel Yayın Yönetmeni: M. K. Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Editör: Başak Tan

Kapak İllüstrasyonu: M. K. Perker

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1-2. Baskı: Mayıs 2018

3-4. Baskı: Haziran 2018

5-7. Baskı: Haziran 2018

8-10. Baskı: Haziran 2018

11-15. Baskı: Haziran 2018

16-20. Baskı: Haziran 2018

21-25. Baskı: Temmuz 2018

ISBN: 978-605-2241-33-2

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, M. K. Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

karakarga.com

info@karakarga.com

[karakargayayinlari](https://www.facebook.com/karakargayayinlari)

[karakargayayinlari](https://www.instagram.com/karakargayayinlari)

[karakargayayin](https://twitter.com/karakargayayin)

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Gümüşsuyu Cad. Odin İş Merkezi

Kat 2, B Blok, No 403, Topkapı - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 40200

İçindekiler

Özgürlük Arayışının Everest'indeyim	15
Turist misin Seyyah mı?	18
Kendimi Ambalaj Gibi Hissediyorum	21
Hazal Benim, Ben Kimim?	24
Duygusal Menopoz	26
Beklemenin Dayanılmaz Yorgunluğu	29
Hüzne Basma	32
Kırık Kalpler Göçü	36
Buyrun, Kartvizitim	39
Bana İşini Söyle, Sana Puanını Vereyim	41
Durum: Red	44
Jet Hızında Yol Alıyoruz	47
Tepside Duygular	49
Bir Kelime, Sekiz Harfli	52
Kara Ekran	55
İyi Haberler Gazetesi	58
Olmuyor, Olamıyor	61
Yalnızlar Rıhtımından Geçecek Var!	63
Bazen Ahtapot Gibi Hissediyorum	66
Bu Son Olsun Metro Hattı	70
Hayallerin Ömrü 10 Durak	74
Bizde Olsaaaa	76
Ben Annemi Özledim	78
Cambaz	79
Kaldır Kaşını, Göster Gözünü	82
İsyaaaaaan!	86
Yerler Kay(M)ıyor	88
Mutluluk Tapusu	92
Parlak	93

Sarı Yaz.....	96
Ya Tutarsa?.....	97
Basit Şeyler	100
Dar Alanda Asabi Paslaşmalar.....	102
Lütfen Bana Lütfen de!.....	105
Unut ama Beni.....	107
Teflon Tava	108
Konumuz: Sevgi.....	111
Venedik Karnavalı	112
Tırsak Şehirliler.....	114
Kim 500 İstirap İster?.....	117
Ruhum Doyuyor.....	119
Şimdi Okullu Olsam.....	122
Gardımı Aldım, Bekliyorum.....	124
Teğet Doğru.....	126
Kalbimde Canlandılar.....	128
Yalnızlar Bakanlığı.....	131
Rüya mısın Gerçek mi?.....	133
Ruh Terbiyecisi	135
Kim İstemez Haklı Olmayı? Ama Mutluluğa da Var Mısın?.....	137
Yalnız Değiliz, Hiç İkimiz.....	140
Pazar Temizliği.....	141
Çok Evlilik.....	143
Kendime Güven!.....	146
Ben, Çoğunluk!.....	148

Hiçbir zaman sabahın yedisinde çalışma masasına oturup yazmaya başlayan biri olmadım. Yürürken, kahvede gelip geçeni izlerken, hatta bazen yemeğin ortasında bir cümle belirdi aklımda, oradan birbirine bağlandı kelimeler; hikâye, öykü, deneme, tam olarak nasıl tanımlayacağımdan bile emin olmadığım sayıklamalarıma dönüştü. Defter, telefon, peçete acil yardıma koştu, beynimden uçup gitmeden zapta aldım düşünceleri. Yazmak, yalnız bir eylem. Yazan da yazmak için mi yaşadığını, yaşadıklarını mı yazdığını karıştıran kişi. Karşısında yazdıklarını ezbere haykıranları, melodisiyle ağlayanları, bis'e çıkınca alkışlayanları bulamayan bir sanat yazmak. Bana sorarsan oto-terapi.

Hayatımı yazdıkça, yaşananları anlamlandırıyor, anlıyor, algılıyorum. Hayatımı yazdıkça geride bırakıyor, vedalaşıyorum. Hayatımı yazdıkça, kendimle barışıyorum. Hayatımı yazdıkça, yaşanacaklar için yer boşaltıyorum.

Hazal Yılmaz

instagram.com/anlamarama

Mükemmel olmamak.

Tek istediğim. Dünkü kendimden
daha bir şey olayım yeter.

Daha yorgun, daha verimli, daha anlayışlı,
daha umutlu, daha kırgın,
daha çok şarkı bilen,

daha bile erken uyanan.

Mükemmel olmanın

endişesinde muhteşem şeyleri
kaçırmak istemem.

Özgürlük Arayışının Everest’indeyim

Sayırsız otel odası, uyku tulumu, hamak, pansiyon yatağı ve kaybolan, uçağa kilo aşımı sebebiyle alınmayan bavula bir dur diyip “yuvam olmalı” son kararıyla Londra’ya taşındım. Türklere oturma ve çalışma hakkı veren Ankara Anlaşması’yla buradayım. İlgilenenler için konuyu detaylarıyla anlatabilirim ama amacım hukuki ayrıntılara girmek değil.

Neden Londra, diye soranlara; şehirde çok arkadaşım, ailem var, Türkiye’ye yakın olduğu için işlere devam etmeme uygun, kozmopolit, dünyaya açık, parkları bol, sanılanın aksine sürekli yağmur yağmıyor, gökyüzünü kesen binaları az gibi mantıklı sebepler sayabilirim. Ya da sadece neden olmasın ki diyebilirim... Çok önemi var mı?

Üç park arasında, sonundaki çıkılmaz tabelası yüzünden arabaların pek geçmediği, yayalara ve bisikletlere açık bir sokakta evim. Fazla gürültümüz yok. Arada kaykaylarıyla kapı önünden geçen insanları, ambulansları, gece yarısı üçte hızlı adımlarla evi terk edip yarım saat sonra gelen komşumuzu, arada ziyarete gelen fırtınaları saymazsak. Efendim? Ha, komşumuz neden mi gece yarısı çalışıyor? Evde unutulmuş anahtarlara ulaşmak, bozulan tesisatları onarmak gibi görevleri var. Bir gün bana gelip paketi vermek için kapımızı çalınca öğrendim yaptıklarını. “Merhaba, ne güzel bir gün, bugün de yağmur yağacak galiba” konuşmalarına devam ettik sonra. Yaşıyoruz diyorum ya. Siz tabii hemen bu birinci çoğul ekindeki diğer kişi kim diye merak ettiniz, hatta belki de